

6. СЕЛСКИЙ ЖИВОТЪ.

Тука е приготвена една сѣйна много любопытна отъ сичкы-ты други сѣсны, кой-то художество-то изнамѣрва съ голѣмы разноски, за да си прѣминувате врѣмя-то, или да се забавлявате. Отъ връхъ горѣ-тѣ, кой-то ограничява горизонта, дневна-та звѣзда искача освѣтена съ сичкы-ты си огневе. Нощна-та тишина още владѣе, и ничто не ѣ смѣщава освѣнь чувствително-то и жаловно пѣніе на славея, или лѣгкыя зефиръ, кой-то шумоли мѣжду листіе-то, или шюрканіе-то на рѣкѣ-тѣ, коя разлива блистатели-ты си воды по муравѣ-тѣ на разны лакатушки. Оныя могылы покрити съ багрянчо-то платно виждатъ ся да ся открывать по-стъпенно, оныя златны жѣтвы тихо розмърданы виждатъ ся отдалечъ като че искать да ся държатъ въ равновѣсіе подъ едни непостоянны облацы, оныя ратове, оныя лѣсове, оныя селскы домове, тѣй натрупани едно връхъ друго, сичко ся вижда като да ся показва изъ гѣсты-ты пары, или да ся изобразя съ единъ образъ, кой-то да ся вѣлиѣ по небесныя въздухъ! Ето и горскый чловѣкъ, кой-то ся появява съ съливы очи въ широкыя си дворѣ дѣто ягка-та му съпруга (ступанка) пѣлчи една голѣма ведрица съ млѣко отъ ваши-ты стада. Ето го послѣ на нивѣ-тѣ, дѣто съ сѣрна въ рѣкѣ си, бори ся пѣенкомъ съ растеніе-то, на кое-то вкусный плодъ е повече за васъ. При това слѣнце-то напѣдва въ пламенно-то си поприще; сѣнка-та, като една бескрайна вѣлма (далга) върти ся и събаря ся камто пусты-ты тѣсны входове, отъ